

Lovforslagets § 19 været Genstand for en Del Diskussion; det er Spørgsmaalet om Avertering med Lægemidler og Bandager, elektriske Bælter, Helbredelsesapparater mod Tunghørighed o. l. Dér enedes man ogsaa i Folketinget og naaede til et Resultat, som jeg tror, man kan blive staaende ved, og som jeg i og for sig synes er fuldkommen tilfredsstillende, idet det er forbudt at avertere og reklamere med Bandager, elektriske Bælter, Helbredelsesapparater mod Tunghørighed, Synsforstyrrelser o. l. uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse. Derimod kan man avertere med lægende, desinficerende eller i øvrigt mod Sygdom virkende Midler, derunder indbefattet Arkana samt med Præparater til Desinfektion af Personer, Værelser eller Effekter, medmindre Sundhedsstyrelsen forbyder det. Man skal altsaa ikke have Sundhedsstyrelsens Tilladelse dertil paa Forhaand, men den kan forbyde det. Ved Affattelsen af § 19, 1ste Stykke, oversaa man, at man egentlig havde foretaget en Ændring af 2det Stykke af § 19, idet Ordene, som de nu staaar der: „Tilladelse til Reklamering paa saadanne Maader kan ikke meddeles med Hensyn til Detailsalg fra Udlandet“, ikke passer saa godt til det første Stykke i den oprindelige Affattelse. Muligvis kunde der være Grund til at stille Ændringsforslag herom, men jeg tror i øvrigt ikke, at Meningen kan misforstaaes, saa nogen absolut Nødvendighed derfor finder jeg ikke.

I Kapitel III indeholdes Regler om Apotekerbevillingers Ophør; dem er der ingen Grund for mig til at standse ved. De nugældende Regler om Apotekerafgiften er i Realiteten uforandrede, og de er blot lidt omskrevne.

I Kapitel V findes Regler om Pensionering og Understøttelse; det er altsaa noget nyt i denne Lov, noget, som har været Tanken med Apotekerfonden gennem flere Aar, at dens Indtægter bl. a. skulde anvendes til at give Pensioner og Understøttelser til Enker og Børn efter Apotekere eller til Apotekere, der selv er kommet i daarligere økonomiske Forhold.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og skal hermed anbefale det højtærede Ting at vedtage Lovforslaget i uforandret Skikkelse.

Piper: Dette Lovforslag bygger jo, som den højtærede Justitsminister udtalte, paa et Arbejde, som Medicinalkommissionen har udført; det holder sig nøje dertil, og de Forandringer, Forslaget er undergaaet i Folketinget, er ikke væsentlige. Forslaget

omhandler jo de nærmere Regler for Apotekernæringen. Naar man skal tilvejebringe Lægemidler for Befolkningen, er der tre Krav, man navnlig maa stille til disse, for det første, at de er gode, dernæst, at de er billige, og endelig, at de er saa let tilgængelige som muligt. Naar Lægemidler skal være gode, maa der tilvejebringes den fornødne Kontrol dermed. Det maa overdrages bestemte Personer, der har de fornødne Kvalifikationer dertil, og dette har da ogsaa i sin Tid givet sig Udslag, den Gang da den første Forordning om Apotekernæring udkom i 1672, da gav man visse bestemte Personer Privilegium paa at tilberede Medicin og Lægemidler. Disse Privilegier blev den Gang Ejendom og gik saa senere fra Haand til Haand ved Arv eller ved Salg. Saaledes var det med samtlige Apotekerprivilegier, indtil man i 1842 oprettede de personlige Privilegier, og disses Tal er jo senere forøget, medens de reelle Privilegiers Tal ikke er blevet forøget siden den Tid. Med Hensyn til Tilvejebringelse af Lægemidler er det jo i første Række Befolkningen, man maa tage Hensyn til, den Befolkning, som skal bruge disse Lægemidler, og jeg har allerede nævnt de Krav, som Befolkningen dér kan stille. Naturligvis maa der ogsaa tages et vist Hensyn til dem, der udøver denne Næring, og deres Medhjælpere, men dette maa dog altid komme i anden Række overfor Befolkningen.

I en Række af Aar har der været rejst forskellige Anker imod den nuværende Apotekerlovgivning; man har ønsket at ophæve de reelle Privilegier, men ved den Undersøgelse, der har fundet Sted, er Kommissionen kommet til det Resultat, at det vil medføre en ganske betydelig Udgift, en Ekspropriations- eller Købsudgift af ca. 18 Mill. Kr., og alene med denne Sum for Øje vil man vistnok kunne samstemme med Kommissionen i at lade dette Spørgsmaal ligge. I og for sig kan dette Spørgsmaal jo heller ikke være af synderlig Interesse overfor Befolkningen, overfor Forbrugerne. Det kan muligvis have nogen Interesse for Standens Medlemmer, idet det jo hænder, at yngre Pharmaceuter ved Køb af personlige Privilegier tidligere bliver Ejere af et Apotek, end de vilde være blevet, hvis de efter Anciennetet skulde være rykket op til Erhvervelse af de personlige Privilegier. Ligeledes har et andet Spørgsmaal været rejst indenfor Kommissionen, et Spørgsmaal, som ogsaa har været drøftet i disse Aar, og hvorom der har været rejst Krav fra forskellige Side, nemlig Spørgsmaalet om Apotekernæringens Udøvelse ved Statsdrift eller